

LA CAMPANA DE GRACIA

JOSEPH GARCIA VELARDE, CAPITA GENERAL DE CATALUNYA.

Catalans, LA CAMPANA toca á somatent: en nom de la llibertat, no 'us feu sors á sas batalladas: ¡¡¡¡á la montanya minvons!!!!

SOMATENT! SOMATENT!

AMPANADAS SONAN! Sentiu ciutadans?... Al arma! al arma! Viva la llibertat! Viva la República federal! Mori l'absolutisme!...

Aixís nos esplicarém d'aquí uns quants dies: la véu del bronze retrunyirà per tot

arréu: los camins anirán plens de gent armada en busca dels bárbaros defensors del absolutisme, y la causa de la llibertat quedarà novament salvada.

En Velarde ha comprés perfectament lo que 'ns devia, y lo que 's devia.

Ha vist y conegut que era en vá mortificar per mes temps als pobres soldats, fentlos lutar contra uns enemichs prou cobarts pera evitar tota classe de persecucions, y prou vils pera deixarse caure sobre pobles sense medis de defensa, clavanthi en ells terribles y sangrentas falconadas.

En vá aquells martxavan reventantse: los defensors de Carlos lo ximple tenian per tota táctica escorre 'l bulto. Semblants á un mal lleig quan desapareixian de un puesto á causa dels remeys heróichs que en aquell puesto se 'ls aplicava, era sols per compareixe en un altre puesto, d'hont despareixian també, aixís que se 'ls anava á combatre.

Y mentres tant lograván lo seu fet eternisant la guerra y eternisant las sèvas conseqüencias.

Y mentres tant l'industria, 'l comer, lo treball se paralisavan, y la miseria ja 'ns deixava veure sa horrorosa cara.

Homes ab instincts de fiera ¿que 'ls feya á n'ells la miseria del poble, si la desgracia del próxim es lo seu pá de cada dia?...

Pero la copa de la paciència ja s'ha omplert. Los aconteixements de Sanahuja l'han fet llansar l'última gota.

Lo general Velarde al cridar al somatent general, al ordenarlo y al dirigirlo contra 'ls cafres del carlisme ha comprés que la indignació general que reyna, es l'arma millor contra 'ls carlins.

Prompte sabrán aquests fanátichs que cosa es l'indignació de tot un poble.

¿No 'u saben encare?... La indignació de tot un poble es aquesta flamarada d'odi que fentnos bullir la sanch fins are, acaba per reventar: es lo concert airat de tots los que tenim bofetadas rebudas dels carlins: es la unió dels qui estimém la llibertat, ab tanta mes febre quan mes ultratjada la veyém, dels qui estimém lo treball ab tant mes diliri, quan mes lo contemplém impedit injustament, dels qui estimém los goigs de la familia, ab tanta major fal-lera, quan mes alterats nos los sentim: la indignació de tot un poble, en fi, quant aquest poble parla catalá es lo somatent general.

No hi ha ningú que directa ó indirectament haja deixat de rebre agravis de la carlinalla: qui no 'ls ha rebut en sas afeccions polítiques mes estimadas, los ha rebut en sos sentiments humanitaris mes nobles, los ha rebut en sos interessos materials, en lo fruit de sos suors, en las privacions que la merma l'hi ha ocasionat, tal vegada en la miseria y en la vergonya.

Tothom, tothom maleheix avuy á aquesta taifa de malvats sense respecte á cap lley humana, de tal manera que tothom deu contribuir á son extermini, cumplint una lley moral que parla dintre de l'animo de cada hú, y una lley del govern, dada per son legítim representant, lo general Velarde.

Qui deixi de cumplirlas se suicida. Qui en son cumpliment se mostra morós se fá cómplice dels vils que las han motivadas.—O ab ells ó contra d'ells—no hi ha altre medi.

La lutxa no es ja de partiit á partit; no es de república á absolutisme: e: la lutxa que va á empenyarse es de la gent honrada contra 'l crím.

Y com lo crím es de lesa societat, es indigne de formar part d'ella qui no fentse cómplice de sos enemichs encarnisats se retrau de combatre'ls, á foch, á sanch y ab totas las armas.

¡Oh no! N'estém segurs: no faltarà ningú al toch de la campana.

Es precís netejar la terra d'aquests mónstruos que avuy ab sanch la regan. ¿Qui será sort á la véu del deber y de la patria?...

Se tracta de fer una cosa que arrenqui d'arrel las malas herbotas del carlisme: depen de son éxit la tranquilitat present y futura de la nació: y 'l éxit no depen mes que del cumpliment de las acertadas órdres del Capitá general.

¡A las armas tothom! ¡Obediència cega tothom á las disposicions encaminadas á organisar la cosa!

¿Volen coronar á Carlos lo ximple? Lo coronarém, tancant á sos defensors dintre de una corona de bayonetas, com la que s'anirà estrenyent, estrenyent, com s'ha anat estrenyent, estrenyent la paciència del poble.

Al carré tothom quan soni la campana: del carré al camp, en lo puesto designat.

Que 'ls treballs se tanquin per vuit dias, que es lo temps que basta perque 'l poble rey donga 'l passeig triunfal per sos dominis.

Vuit dias de carlinada ¡Vuit dias no més, ciutadans!

Lo toch de somaten ha de ser lo seu toch de morts!

Que ningú siga sort al repich de la campana.

¡Ay de qui faltès!
¿No saben de que fora digne?... de que tots los que hi haguessim anat, en tornant l'hi escupissem la cara per traïdor, per cobart, per misarable!

Qui vulga rebre aquest insult, que fassa 'l sórt en lo moment solemne!

BATALLAPAS

En aquests moments fora molt bó que 'ls periódichs que poden ferho, reproduhissen en sas páginas l'història de la Revolució francesa, y sobre tot los passatjes que 's refereixen á las guerras contra 'ls vendeans.

Llavors se veuria lo que pot un poble, quan animat del entusiasme que dona una idea, vol salvarla contra tots los perills.

Los primers republicans francesos mal menjats, mal vestits, descalsos, feyan cara á totas las nacions monárquicas concertadas en contra sèva, y exterminavan una guerra-civil promoguda pèls vendeans, un milió de vegadas mes séria que la que aquí estém sostenint contra aquesta quadrilla de miserables que 's diuhen carlins.

L'home fá tot lo que vol.
Si vols ser papa ficatho al cap, diu lo refran.

Poble ¿vols ser rey? Ja sabs lo que 't toca.

Aconsellem als que están per plantar botiga, y no saben per quin género decidirse, que 's fassan espardanyès.

¿Qui es que no compra un bon parell d'espardanyas havent d'anar á trescar per las montanyas?

—¿Que vindrás al somatent Peret?..
—Penso venir: estich buscant un sustitut pèl escriptori y no 'l trobo.
—Y que has de trobar! No véus que 'l somatent es general..... ¿Qui vols que falti al órdre?...

Ha arribat á Espanya, Mr. Bronglan, comissionat pèls republicans *federals* inglesos á fi de saludar en son nom als republicans *federals* espanyols.

¡Bèn vingut siga á nostra terra, y ja que tractém ab inglesos, gent que ab molta justicia es tinguda per práctica, procuri Mr. Bronglan al arribar á casa sèva, fer que 'ls inglesos nos imitin, y será aquest lo millor saludo que puga dirgirnos.

Alguns d'aquests acostumats á véure'u tot de color negre diuhen «lo somatent no donará cap resultat.»

¿Ab que 's fundan?

¿Perque 'u diuhen?

No 'u saben: ho pressénten.

Portan ulleras negres y tot ho veuhen fosch.

Pessimistas de Dèu! Calléu al menos y no desalentéu al poble, que vol vence ab l'entussiasme, y ab l'entussiasme vencerá.

L'autoritat municipal y la provincial han demanat un adelanto als capitalistas al objecte de comprar armas.

¿Farán l'adelanto?

Els mateixos. En tot cas per ells treballan.

Los intransigents s'assegura que presentarán una proposició declarant incompatible 'l càrrech d'empleat ab qualsevol altre retribuít pèl govern; y l'establiment de *dietas* pèls diputats á contar desde la próxima Assamblea.

No duptém que las Constituyents ho aprobarán y 'l país també ab lo qual se demostrará que tothom es intransigent, y que per lo tant tota divissió en lo partit es infundada.

Alguns radicals han publicat novas protestas sobre la disolució de la Comissió permanent.

¡A vintrires de Maig protestar contra fets ocorreguts á vintitres d'Abrill... Aixó no mes se l'hi ocorra á un radical.

Indica en tot cas que 'l susto rebut ha durat un mes.

Tenirho en compte per un'altra vegada.

Los pagesos mes s'han estimat alsarse en somatent, que conformarse ab aparedar las masías tal com ho manava 'l general Velarde.

Ab aixó fan molt bé.
Si fins are no podian comprometre's contra 'ls carlins, d'aquí en avant, juguín lo tot per tot, que matant la bestia no haurán de tenir por á las sèvas mossegadas.

Durant l'Edat mitja vá haverhi varias crusadas. Lo poble hi anava en pés, resolt, decidit, plé de entusiasme.

Movíalas l'esperit religiós contra 'ls musulmans: l'esperit religiós que era l'esperit d'aquella época.

Al crit de *Deu ho vol*, un hermitá arrastrá á tota l'Europa.

La crusada d'are contra 'ls carlins está també moguda per l'esperit de la nostra época.

¿Quin es aquest esperit?
La civilisació, los adelantos materials, las ideas de justicia, de llibertat y de dret trepitjadas cada dia pèls fanátichs defensors de l'absolutisme.

Veyám donchs si al crit de «*La civilisació ho demana*» seguirá tot Catalunya.

Lo cabecilla Vallés vá cremar l' estació de la Atmetlla.

Volia deixar libres als empleats; pero 'ls individuos de la partida l' hi exigiren que se 'ls endugués presos.

Quins carlins! Tronan contra 'l sufragi universal y 'l gefe ha de creure lo que 'l hi diuhen los subordinats, y 'ls subordinats fan la llei al gefe.

Quan se rebelan contra la democracia ¿perque no pensan que 's rebelan contra la naturalesa?..

Los fets de Sanahuja varen produhir l' indignació qu' esperavam.

Molts eran los qui demanavan la vida dels presoners carlins, en desagravi dels infelissos que acabavan de ser inhumanament sacrificats en aquella vila.

Però tot se calmá; y 'l poble lliberal seguí donant una mostra de lo moltíssim que estima sas idees generosas.

L' afany d' escabotjar carlins que tenen alguns, prompte podrá calmar-se.

Quan la véu de la campana toqui á somaten ¡aquí de la furia!..

Als Estats Units, república modelo, devengadas s' ha de fer la guerra á las tribus de salvatjes.

¿Tenen en consideració las lleys del país, tractant-se de salvatjes? No 'n faltaria de altre.

Al contrari: l' extermini lograt á tota costa es l' unica llei qu' emplean.

¿No son prou salvatjes encare los carlins? ¿No som prou republicans nosaltres?.. y donchs qu' esperem?..

¡Ay campanal Toca, toca á somaten!

La llei es una gran cosa, y sobre tot quan la llei es justa es una cosa digne de religiós respecte, de veneració sublime.

Estém conformes.

Però atacar aquesta llei, com mes justa siga ¿no es per ventura cometre lo mes gran dels crims?

¿A que donchs tenir consideracions legals, á quans de la llei s' han separat al únich objecte de destruírla?..

Pensin las próximas Constituyents ab aquesta reflexió tant lógica y tant natural y obrin en conseqüencia.

L' indiferencia es un crim.

Are que 'ns han escupit, que 'ns han ultrajad, que están á punt d' arruinar-nos, que 'ns roban, que 'ns saquejan, que incendian nostra propietat, fruit del suor de nostre front: are que se 'ns convoca pera venjarnos de tots aquests agravis, pera refernos de tots aquests perjudicis, pera lliurarnos de totas aquestas ofensas ¿no es lo mes gran dels crims, mostrarse indiferent á la véu del deber, á la véu de la conciencia, á la véu de la pátria?..

L' ÚLTIM BADALL.

Ploreu ploreu beatas,
ploure sense parar,
que ja lo fanatisme
ne fa l' últim badall.

Imprentas religiosas
y escultores que feu sants,
cerers qu' ab las candelas
tants cuartos heu guanyat,

courers qu' en temps de llántias
ne vareu guanyar tants,
ploure, que 'l fanatisme
ne fa l' últim badall.

Perque professons are
no 'n surten casi may?
Perque 'n semana santa
no surtan los armats,
ni 's veuhen cucurullas
com en los altres anys?
es perque lo fanatisme
va fent l' últim badall.

Perqué las majordonas
y tots los escolans
ne ploran, y se nota
que estan desesperats?
no ho saben? oh! no ho duptin
que 'l seu motiu tindrán,
es perque lo fanatisme
ja fa l' últim badall.

Ploreu gent de boneto
que en lloch de du 'l missal
portéu trabuch ó sabre
per fer barbaritats,
moriu de pena ó rabia
al veure 'l desengany.
moriu y 'l fanatisme
haurá fet ja lo badall.

Demá al llegir l' historia
lo poble, dirá airat:
—barbaro fanatisme
perqué vas durar tant?
perque durant tant sigles
vas derramar la sanch
de 'l poble? perque al neixer
no feres ja 'l badall?

Que branden las campanas
de tots los campanars,
que branden y á morts toquin
sens pará un sol instant:
que branden, si, que branden
y aixís tothom sabrá
que ja lo fanatisme
va fent l' últim badall.

Ploreu ploreu beatas
ploure resantne sams,
que ja lo fanatisme
va fent l' últim badall.

MOSSEN GUIXA.

En lo bando convocant lo somatent general hi falta un article que diga:

«Qui no está ab nosaltres está contra nosaltres: qui no vinga á combatre contra 'ls carlins, com á carlí serà considerat.»

Aixís sabriam á que atenirnos ab certa mena de gent.

Per tot arréu s' organisan companyias al objecte de reunir-se al somatent.

Com més serém mes bona feyna farém.

Alguns diuhen:

—Si no hi ha armas ¿com dimoni hém d' anar al somatent?

Los qui aixís s' espresan son tal vegada los que quan entran presoners carlistas mes cridan «mateúlos, mateúlos.»

¿Ab que volan matarlos en aquell moment? ¿Ab los punys? á gavinetas? á cops de pedra? á garrotadas?... Donchs apa!... Ab los punys, ab gavinets, ab pedras, ab bastons cap al somatent. L' arma principal per aquests cassos es l' entusiasme.

REPICHS

S' assegura que 'ls radicals estan tramant una conspiració, ab l' objecte d' apoderarse de una plassa forta, pera reunir en ella la disolta Assamblea y funcionar á pesar de la Constituent que acaba d' elegirse.

Que busquin la plassa forta, y potser la trobarán.

Sino que tal vegada siga la de Ceuta.....

ORACIÓ CARLISTA.

Jo pecador me confesso á D. Alfonso y á la sempre verge Maria de las Néus, al benaventurat Mossen Caixal, al benaventurat Sant. Savalls, á tots los petrolistas mártirs, bisbes y arquebisbes, y á vos D. Carlos, que he robat, cremat y assassinat en nom de la Santa Religió, per vostra culpa, per vostra culpa, per vostra gran culpa. Per tant jo prego á la sempre Verge Maria de las Néus, al benaventurat Mossen Caixal, al benaventurat Sant Saballs, á tots los petrolistas mártirs, bisbes y arquebisbes y á vos D. Carlos que preguéu per mí á n' aquell de Roma. Amen.

La qüestió del presupost ha sigut sempre una qüestió desagradable.

Avuy mateix quasi no podém deixar de dirigir nostras censuras al govern ab motiu de certs nombraments.

No volem anomenarlos, perque sens dupte que sense ferho sabrá á quins nos referim.

Si per fer callar á la gent menuda y baladrera. los tapa la boca ab talls de turró, no olvidi que molts serán los menuts que no dihent are res, guiats per aquest exemple, mourán mes brega que un sach de nous.

Se diu per alguns:—Deixeulo al govern, que be prou sab ell lo que 's fá. Si nombra á algunas personas, no es per amor á las mateixas: ho fá solzament al sant objecte de desprestigiarlas.

Y com dimoni ha desprestigiarlos, si may han tingut prestigi.

Es com si á mi que may hi tingut res, traés tessin de despossehir-me.

A la partida de 'n Cucala y de 'n Corcoés se l' anomena «partida dels desesperats.»

Ho són realment; pero més ho será encare 'l somatent que surti á perseguirla.

Lo visconde Bonald, lo jefe d' Estat Majó de 'n Saballs que fou prés al desembarcar de Marsella, ha sigut posat en llibertat.

Diu lo govern que ha volgut donar aquesta mostra de deferencia á M. Thiers, que l' havia solicitada.

¿Proba de deferencia!

¿De quin modo vá tractar Mr. Thiers als estrangers que prengueren part en la *Comune*? Fusellantlos á tots.

Per donarli donchs una proba de deferencia, ¿hi havia mes que pagarlo ab la mateixa moneda, sense descontarli res?..

Fins are 'ls militars, pera casarse, havian hagut de demanar permis.

D' aquí en avant se casarán quan y com tinguin per convenient, sense formalitat de cap classe.

Are si que podrán dir que la República es la millor casamentera.

Aquest dia 's parlava molt de una conspiració montpensierista.

Contat y rebutat resultá ser una reunió de comerciants de taronjas.

Lo cabecilla Velasco ha fusellat á un de la seva partida, per incendiari.

Jo fos del govern, per sota má 'l contractaria perque vingués á posarse al frente dels carlins de Catalunya.

¡Oh! de segur que procedint d' aquesta manera, no 'n quedava un de viu. ¡

L' altre dia corrian per Madrid noticias d' haverse alterat l' ordre gravement á Barcelona y á Sevilla.

¡Pobres polítichs de la vila d' ós!...

Desde que la federal avansa, que veuhen lo papo per tot arréu.

Partits monárquichs, sou tan vells, que ja us tornéu criaturas!

A Bayona s' han decomisat 9 mil uniformes pels carlins.

Aixó proba que 'ls carlins son las únicas fieras que van vestidas.

La estatua de la lley durant lo período del somatent, deuria acotxarse ab una flassada.

Que no 's costipés, y que ningú pogués veurela.

Diu que las campanas marcarán l' hora de somatent.

Lo qu' es LA CAMPANA DE GRACIA no será la que menos se fassa sentir.

La carlinada ha amenassat als vehins de Torredembarra ab destruir las cullitas, si no pagan la contribució que 'ls han imposat.

¡No tenim rahó los que dihem que la carlinada es la plaga de la llagosta?

EPITAFIS.

Descansa aquí ma mullé de un modo que no 'm sap greu.

—Ella se n' ná á veure á Dèu y á mi á veurem Dèu vingué.

Sols aquí acabá l' *esprit* aqueix taberné aixérit.

Tot cavant morí la Sumpta.

—*«Qui oli toca 'ls dits se n' unta.»*

A. F. O.

RETRATO DE UN CARLÍ.

SONET.

Si veus un que camina ab molta manya, de cara groga y actitud ferrenya: que disputant, s' enfada y hasta renya y contra 'ls federals desplega sanya:

Que porta un pantalon de forma estranya, calsat de panyo, ab sola d' espardenyá, gorra d' estam que li cubreix la grenya y un paltó lluent ab grans botons de banya:

Un home en fi, que 'l véurel sols empatxa d' actitud enfadada, seria y trista: que si 't miras un xich sa mala fatxa n' abaixa á terra sa traidora vista....

Enjégat si s' acosta... en mal viatje —Qu' es un facinerós?— Es un carlista.

PERE SENSE POR.

La majoria de las próximas constituyents diu qu' es *templada*.

Millor que millor: acer ben templat resisteix mes que cap metall del mon.

¿Com no ha de resistir l' Asambleá próxima tot lo que no siga establir prompte y terminantment la República democrática federal?...

Nostres enemichs d' ideas, després de las eleccions diuhen qu' hem quedat *desanimats*.

Y anyadeixen que de tant *desanimats* com estém nos doném ja per perduts.

¡Ah! si després de las eleccions haguesim anat pels carres movent bulla, donant eixida á una alegria de xicot, cridant, baladrejant y tocant la *Marsellesa*, llavors foram uns canallas, llavors foram *massas desanimadas*; pero desanimadas d' altra manera, llavors foram indignes de regir la nació....

Are, com que no hém fet com los progresistas, com que 'ns hém prés lo triunfo com una cosa molt natural, sens alterarnos, ni desitjar res mes que aprofitárnose'n á tall d' homes serios y formals... are estém desalentats.

¡Pobre gent! No saben considerar que hasta per anar al enterro de la monarquia, hem sabut guardar la circunspecció necessaria, considerant que si haguessim fet com qui vá al del carnestoltas, com que s' hi riu molt, cad' any se fa.

La base del somatent general será segons sembla un inmens triángul que abarcará tot Catalunya y que s' anirá estrenyent, estrenyent, tancant las partidas al centro.

¡Un triángul!

Ab un dels símbols republicans vencém als carlins... Ja 'u veuhen!

Are vé la primavera: las flors, l' aire dols y suau, las nits serenas y tranquilas, l' armonía del cant dels rosinyols, lo delit, la vida, la joventut...

¡Apa ciutadans de Barceloná! Cap á fora á disfrutar d' aquests beneficis de la naturalesa... y á exterminar carlins.

CANTARELLAS.

Sempre 'm preguntas si 't trovo un bon marit per casarte, sabent que may m' ha agradat fer passar moneda falsa.

Sempre 'm vens ab lo mateix de que vius de mon amor. Donchs jo visch de menjar, beure y dormir fins á las nou.

Lo paper del Estat baixa y s' alarman los bolsistas... lo petróleo molt s' apuja y s' aumentan las partidas.

D. P.

¿Per qué al fer la dona, Dèu la va fer de una *costella*?... Pera fer veure á n' al home lo molt que l' hi *costa-ella*.

Quan tu surts á la finestra sabs nena qu' estich pensant? que com lo quint pis ocupas me fas alsar massa 'l cap.

Dius qu' enrahoñi ab ton pare qu' es segú 'ns deixa casar... Donchs per ço mateix nineta, perque es segú es que no 'u faig.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Han remés xaradas que passarán al torn y serán insertadas segons son mérit los ciutadans Cascarrabias, F. P., Cop de Pinassa, Ramonet Pastieer, R. Cervelló y F., Fra Pau de Cornellá, A. F. O., Faltaraca y Grepia, D. M. O., César Augusto, M. V. (a) Canas, Moro Senani, Simon de l' orni, Pepa Nervi de V., Un jove de Barcelona, P. Matéu, Un xicot xato, Bernat P. scaire y un comich d' Horta.

Han remés endavinallas que serán també insertadas, tal com las xaradas los ciutadans Tepet de casa la perdiu, Xixa, Bal ga balaga, Noca, Pagés de fora, Barba d' or.

Un pagés de fora.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envia: altres es impossible.—Pere sense por.—Guardem la

poesia de vosté pera insertarla.—Daldeta Puig—J^a haurá vist alguna cosa de las sevas.—Roeh Carbassa.—Idem. idem.—Cascarrabias.—Vosté té molta facilitat: lo romans que 'ns envia es lo que se 'n diu bonich; si no fos tant llarch ja 'l veuria insertat, Si no 'u podém fer se deuré á aquesta última circumstancia y no á la primera. Envihi alguna cosa.—Un pagés de Barcelona.—Guardém lo que 'ns envia.—Un lulano.—Quan seya la que 'ns remet devia tenir lluny la sal: la sal hi falta.—Un moro.—Idem. idem.—Faliuhet.—Idem. idem.—Pop. Idem. idem.—Lo ciutadá.—Idem. idem.—Pisistrato.—Idem. idem.—Bolet de la gleva.—Idem idem.—Bernat Pescaire.—Idem. idem.—Un jove de Barcelona.—Idem. idem.—R. Cervelló y Ll.—Idem. idem.—Beltranini.—Idem. idem.—Regalassia.—Idem. idem.—Un soldat de plom.—Idem idem.—Un sereno de caball.—Idem. idem.—Una republicana d' Aranys de Munt.—Las cantarelles de vosté son coixas.—Un ataconadó.—Fassa sabatas y deixis de cantarelles.—Cop de Pinassa.—Arreglarém alguna cosa de lo que 'ns envia.—Fra Pau de Cornellá.—Insertarém la carta que 'ns remet y algunas cantarelles.—P. A. y E. M.—La poesia que 'ns envian sobre ser molt llarga es molt incorrecte, l' article veurém de incertarlo.—Pepa Nervi de V.—Procurarém insertar alguna cosa de lo que 'ns envia.—Rossinyol.—Idem idem.—Pau Pere Pi.—Ja haurá vist en aquest número que insertém lo que 'ns envia.—Cor dols.—Pnblicarém algo de lo que 'ns remet.—Llogori.—L' epigrama que 'ns remet, no pot anar ni de per riure.—Un federal molt gros.—Lo de vosté tampoch.—Xixa.—Aprofitarém alguns del seus cantars.—Sicuterat.—Lo que 'ns remet no té forma ni fondo.—Ñe'a.—Arreglant lo seu epigrama podré insertarse.—A. F. O.—Mil gracias per lo que 'ns remet.—Lo noy de las boías.—L' epigrama seu es vert.—Un burro.—Ab lo que 'ns envia 's coneix.—Un cero á l' esquerra.—Los epitalis de vosté no poden ser mes coixos.—El tio Tano.—Envihius tot lo que se 'l hi ofreixi y ho brebrém sempre ab agrado.

SOLUCIO

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

En Nou-vi-las per bons fins,

per honrat y per cor noble;

l' AU-TO-NO-MIA pèl poble,

y LA MO-LA pèls carlins.

Han endavinat totes tres solucions los ciutadans Macatxo, Aquell de la barretina, La Tramontana de Llagostera, Lo Mastral d' Arenys de Mar, Roseta de ca 'n Saborit, Silveri de P., Cosme Cosmèich, Beltranini, Una republicana d' Arenys de Munt, Pau Pallus, Bernat Pescaire, Nela, B. M. O., Si tu vols, Un jove alt y flich, Un xicot xato, Jove del' arma de foch, Xixa, Mosquit de sucre, Barba d' or, Un Barceloní, Pep, Pages de fora, Pepeta Mateu, Noca, Sereno de caball, Un ataconador, Un soldat de plom, Mefistófeles, Cascarrabias, J. Serra y Cimó, Regalassia, Un esquilat de nou, Boixompifaig, Noy de las camas tortas, Cándida Tura, Noy de la dida, Un Nobot del Tio Chanel, Tunquets de ca 'l Ample, Teresa B. Un gabaig, L' Africana, Gestus, Agustinet de ca 'n Valls, Filopio, Rossinyol, Bolet de la Gleva, Pare Pere Pi, Pau Clospis, Quoniam, Cosmé Colillas, Cap de Pinassa.

Han endavinat las dugas primeras los ciutadans Cor dols, Isabeleta del seu país, La Noya, Baliga-balaga, Un jove de Barcelona.

La primera y l' última Llogari: la primera no més Mirallera d' Arenys de Munt, Pisistrato, y un federal molt gros: y l' última no més lo ciutadá Meta-mita-pepi.

XARADA

Aquell que *prima y tercera* al saber que 'als partidaris de la *tercera y segona* fan tant mal per la montanya s' acredita de sé un *tot* y fill insigne d' Espanya.

PEP.

Primera ho som jo y l' avi y tu també. Dos l' avi ho es, jo no 'n soch y tu no, 'u sé. Del tot ne tenim jo y tu y l' avi 'n té.

ROSSINYOL.

ENDAVINALLA.

Tant llis com una patena poso á n' al que ab mi 's contacta menjantseho pèl ventre al acte y expeditheo pèr l' esquena.

PHILOPIO.

(Las solucions en lo próxim número.)

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.